

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 nová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1-36 szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 18

Gazdasági egyesületünk.

Pécs, 1895. július 4.

(*) Baranyamegye gazdasági egyesülete, mint más alkalommal, úgy tegnap délután is szép esendben, majdnem észrevétlenül tartotta meg választmányi ülését; a melyen pedig fontos dolgokról történt határozat. És különös, de úgy van, az ügybuzgó elnökön kívül éppen csak tizen voltak azok az érdeklődő gazdák, a kik vették maguknak a fáradságot, hogy oda üljenek Baranyavármegye zöld asztalához és szóvá tegyék a többi megvitatandó tárgyak közt azt a közönyt, mely az egyesület iránt vármegyénk gazdái közt tapasztalható.

Az egyesület szervezkedési szabályzata szerint a tagsági kötelezettség hat évről hat évre tart; a hatodik év végén, ha az illető tag az elnökség megkeresésére nem jelenti be kilépését, újabb hat évre tagnak tekintetik. No hát ezzel nem sokat nyer az egyesület, a hol az összes tagok száma csak 5:4, melynek jó részét a községek képezik. Addig, míg a megyei gazdák és kisebb birtokosok túlnyomó többsége nem tagja ennek a valóban missziót teljesítő egyesületnek, az nem fog a kívánatos módon felvirágozni, ugyszólván semmi hatást nem képes kifejteni, mert a kebelében felmerült eszmék csak szűk keretben mozognak és nem nyerhetnek oly módon való széles elterjedést, hogy a gazdaközönség érdekei azonosak legyenek az egyesület érdekeivel.

Ha szemügyre vesszük más megyék gazdasági egyesületeit, pl. a vas megyeit, a hol ezrekre megy a tagok száma, vagy akár a bihar-, nyitra-, jász-kun-szolnokmegyeit, melyek impozáns nagyságuknál és erejükkel fogva számot tesznek a kulturális és gazdasági élet vezetésében, úgy keresnünk kell az okokat, hogy hát miért alkalmazható itt is a „Kis Tükör“ ama mondása, hogy „Baranya vagyon utoljára.“

Foglalkoztunk ezzel a dologgal többször, és mindig arra a meggyőződésre jutottunk, hogy az egyesület nem képes elég ellenszolgáltatást adni tagjainak a tagsági díj fejében; nem képes felkelteni az érdeklődést az együttműködés iránt; mert hiányzik vezetésében az az agilis erő, mely lépten-nyomon igyekeznék oda hatni, hogy maga a gazda közönség is belássa, hogy igenis, haszna

van abból, nemcsak erkölcsi, de anyagi haszna is, ha tagja ennek az egyesületnek.

Legelső kívánalom volna tehát, — nem az elnökségről szólunk, mely a lehető legjobb kezében van — hogy az egyesület titkárja, a ki ugyszólván totum fac mindenben, a kinek rátermettsége minden kritikán felül álljon, ne tekintse hivatalát mellékfoglalkozásnak, hanem szívvel-lélekkel állásának, hivatásának éljen. Az igaz, hogy a mostani javadalmazásért nem lehet kívánni a titkártól, hogy egész tevékenységét az egyesület ügyeinek szentelje; de ha olyan existenciát biztosítanak neki, hogy a titkárság volna a főhivatala, nem merjük feltenni, hogy többet, nagyobb és maradandóbbat nem produkálna egy esztendő alatt, mint a lefolyt 24 év alatt.

De ez csak még a bevezetés volna az egyesület újja alakításához. Fő dolog lenne az egyesület pénztárát olyan állapotba hozni, hogy könnyen megbirja ezt a több kiadást. Ezt pedig az adott viszonyok közt csakis a tagok számának emelkedésével lehet elérni. Itt megszívlelendő volna, hogy új tagok megnyerésénél nagyon célravezető volna azoknak az előnyöknek a felsorolása egy aláírási iven, melyekkel a tagság jár. Így például előnyös és kedvezményes biztosítási díjak valamelyik biztosító társasággal kötött kartell alapján, gépek, gazdasági szerek, termények, magvak, állatok, gyümölcsfák olcsó áron való beszerzésének közvetítése, sőt ha kell kedvező részfizetés mellett is, a méhészet, selyemtenyésztés, kertészet, konyhakertészet, háziipari bevonása az egyesület tevékenységének ügykörébe, a szaklapnak nagyobb terjedelemben való kiadása más beosztás mellett, tarkítva apróbb, tapasztalaton alapuló tanulságos közleményekkel, melyeket az egyesület tagjai bocsátásának rendelkezésére.

Ha az egyesület ezek mellett az egyedüli és biztos összekötő kapocs volna az államhatalom, a hatóságok és a gazdaközönség közt, mindenkor ez utóbbi érdekében lépve fel hatékonyan; ha ekként az egyesület számottevő erőt reprezentálna: nem akarjuk hinni, hogy kis buzgalommal, jóakarattal és utána nézéssel az egyesület tagjainak számát ne lehetne ötszörösére, sőt tízszeresére is fölemelni.

Nem itt van a helye, hogy fejtegyünk a gazdasági egyesületek rendeltetését. Nincs oly humanitarius, vagy bármely irányú egyesület nyíra hasznára a közjónak, a közvagyonosodásnak, mint a gazdasági egyesület, ha az hivatásának magaslatán áll, ha szakszerűleg foglalkozik a körebe vágó dolgokkal, a hol az értelem, tudomány és tapasztalat fognak kezét, ily egyesület véleményező közege marad bármilyen kormányának; mert ezek nélkül vakon teszi meg összes, a központból kezdeményezett intézkedéseit, a melyek legtöbbszörre balul szoktak kiütni.

Baranyamegye földje talán az egész hazában a legaldottabb. Vizei halat, erdei fát, a földgyomra szenet és még sok mindenféle fel nem fedezett ásványt rejteget. Tudományos készültségű gazda a talajból a különféle hasznos termények sokaságát kényszeríti ki, csak meg kellene a népnek mutatni, hogyan kell gazdálkodni, nem panaszkodni akkor a nagy adók, vagy a buza olcsósága miatt.

Hány növény van még erdeinkben, a minek még a nevé se tudja senki, pedig talán mint takarmány előbbvaló lenne, ha nagyban természetnek, mint bármely eddig ismert. Csak megfigyelni kellene a gazdáknak, hogy mily növényeket fogyasztanak előszeretettel az erdei legelőn járó állatok, ezt ha nem ismeri, beküldenie a gazdasági egyesület mindig tevékeny titkárságához, az véleményt mondana róla, esetleg az egyesület kísérleti és minta-telepén próbát tenne vele.

De hát efféléket az egyesület nem eszközölhet, mert szegény, nincs rá tehetsége, kevesen vannak a tagok. Ott vannak a községi jegyzők, tanítók, lelkészek, mint a nép vezérei, első sorban ezek vannak utalva gazdasággal foglalkozni, ennek révén pedig ismereteket szerezni, mások tapasztalatainak hasznát venni: adja meg az egyesület a módot ezeknek céljaik kivitelében, segítse, támogassa működésükben, valamennyien tagjai lesznek az egyesületnek.

Időszaki termény-, háziipari kiállításokkal pedig fel lehetne költöni még azoknak az érdeklődését az egyesület iránt, a kik nem is tudták, hogy van-e a világon gazdasági egyesület. Külföldi szárított, vagy cukrozott gyümölcsért, zöld-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A selyemkendő.

Nappal kebelében hordta az inge alatt, este pedig, mikor senki sem látta, a párnája alá dugta, meg ne lássa senki; még álmában is megtapogatta: ott van-e.

Nem szabad tudni arról senkinek; mert még ellopják tőle, pedig milyen drága az a selyem kendő.

A mult vasárnap kapta ajándékba, Écsy Károly kereskedő — Sándor nevű segédjétől.

Megígérte neki; hát megtartotta adott szavát; csak azt az egyet kötötte mégis a lelkére: nem szabad azt a fejére kötni előbb, csak ha menyecske lesz, vagy ha együtt fognak sétálni az árnyékos fák alatt, a patak partján, a hol a szép nefejejt virágok virítanak, a madarak énekelnek, a tarka pillangók virágról-virágra szállnak.

Ágnes csak egy csókot adott érte. No bizony azt sem látta, hallotta senki.

— Ha a fejemet bekötöm vele, olyan leszek benne mint a pipi-ke. Hát igazán nekem adod Sándor! ezt a drága selyem kendőt? Hiszen ez egy szegény leánynak egész vagyon. Selyem kendőt csak az uriaszonyok hordanak, ők is csak ünnep napokon.

— Adj még aranyos Ágnes egy csókot, azt is megfizetem drágán.

— Félek . . . jaj . . . hát ha valaki meglát. Istenem . . . teremtom . . . minek is hallgattam a szavadra.

— Ha sajnálod Ágnes, lehet még azon segíteni, te elmégsz vissza — haza, én befordulok a sötét erdőbe. Téged elkísér az Isten, engem meg fojtogatni fog a bánat, nem is lesz csoda, ha elesem. Egyszer azt mondd, hogy szeretsz . . . Máskor meg azt mondd, félsz tőlem, hát én azt mondom te néked: se ne szeress, se ne félj tőlem, váljunk el békében — felejtük el egymást. Keress magadnak igazabb szeretőt, akit jobban fogsz szeretni, nem fogsz tőle félni. Holnap nem, még ma felmondom a helyemet, azután elmegyek oda, a hol felfogadnak, mindennapi munkásnak. Nem fogod tudni hol leszek, jó dolgom lesz e, bánkódni fogok e.

El is ment Sándor, Ágnes pedig nehéz szívvel minden vasárnap visszajöttét várja. Ki megy a patak partjára, kiveszi kebléből azt a drága selyem kendőt, százszor megcsókolja, hulló könyeivel áztatja, fájós szíven szorongatja, zokogva egyre azt hajtogatja: Kellett e ez nekem? Megcsalt, elhagyott, de én vagyok annak mind az oka. Ó szabad, de én mivé lettem? Nem tudom mit tegyek magammal. Jaj, ha a Tiszvá válnék ez a patak . . . Minek is hozott anyám a világra, ha nincsen mellettem, a ki a jó uton vezetett volna.

Multak a hetek, multak a hónapok, egy esztendő is elrepült már feje felett, de a kereskedő legény csak nem jött vissza. Azt mondják Debrecenben lakik, jól megy a dolga, boltja is van már, meg is hazasodott, uri kisaszony lett a felesége, drága se-

lyemben jár, a fején csipkés főkötőt visel. Három legény is van a boltban, szobalány téstül minden reggel az asszonyt, szakácsné főz ebédet a vacsorát, olyan vendéglátó házat tartanak, hogy soha sem fogy ki a vendégeskedésből. Ha egyik jó barát elmegy, jön helyébe kettő három más.

Ha még van lelke, el nem hagyta emlékezete, segíteni fog rajtunk. Rajtam is, rajta is — az ártatlanon.

Irt neki Ágnes levelet, abban elmondott mindent, bizony köszívü ember lesz, ha meg nem iudul. Minden postát szivdobogva várt, de a válasz sokáig késétt. Hát ha meg nem kapta a levelet? Irok neki még egyet és ha erre se kapok feleletet, elmegyek utána, magammal viszem őt is, hadd lássa, tagadja meg, ha van lelke.

A második levélre megjött a felelet, de bár ne jött volna meg. Ez a levél pecsételte meg az Ágnes szerencsétlenségét egészen. Az volt benne megírva, hogy Sándor, soha semmiféle Angya Ágneset nem ismert. Ha baja esett, hát viselje békével, nem ő az első, sem az utolsó.

Jaj, a szívem mindjárt megreped! Istenem, jó atyám, légy az én támogatóm. Nem átkozlak meg, ne hogy megfogja átkom helyette őt — az övét is.

Ágnes, e naptól kezdve egészen megváltozott, nem rejtegette már azt a drága selyemkendőt, minek is, hiszen tudja már az egész világ, hogy megbottlott, de még azért szive meg nem romlott. A fájdalom lelkét egészen megtisztította, busgó imáival kibékítette az Istent. Magával is kibékült. Mint egy szent, szónékül türte az emberek szívet marcangoló

ség konzervekért mennyi pénz vándorol ki évenként az országból. Ily kiállításokon be lehetne mutatni a háziasszonyok, gazdálkodó leányainak e nembeli produktumait: befőtteket, aszalványokat, hadd kapjanak kedvet mások is effélék előállítására. A dicsőre oklevelek, jutalmak egy-egy faluban valóban feltűnést keltenének, midőn pl. a jegyző ur lánya ilyent visz haza ügyességeért. A jó gazdasszony hamarabb megy ám férjhez.

Egy szóval lehetne a mi egyesületünknek sokat és nagyot tennie, csak akarnia kell. Nem kell elzárkózni, egy kis klikké süllyeszteni az egyesületet bizonyos ósdi vaskalaposság miatt, sőt be kell vonni a nagy közönséget, átalakítani az alapszabályokat, példát adni a közönségnek: úgy lesz sok tag és lesz virágzó gazdasági egyesülete Baranyavármegyének.

Hirek.

Pécs, 1895. július hó 4.

— **(Állandó választmányi ülés.)** Baranya megye állandó választmányának népes ülést tartott ma délelőtt, melyen a 8-iki közgyűlés tárgyainak előkészítésével foglalkozott. A tárgysorozat felvétele előtt Szily László alispán kötelességének tartotta bejelenteni, hogy a mostani központi tisztikarral képtelen a felhalmozódott munka-anyagot elvégeztetni, hisz csak a legutóbbi félév alatt 2240 darabmal szaporodott az ügyforgalom; holott a rendelkezésére álló erő csak a régi. Egy darabig csak megye az a tuffesített munka, de utóbb nagyon is megviseli a személyzetet úgy annyira, hogy már most kijelentheti, hogy az állapot tovább már el nem viselhető. Ennélfogva indítványozza, hogy a miniszter felkérendő volna ismételt és nyomatékosan, hogy a budget keretében engedélyezze a negyedik aljegyzői állást. A választmány a proposíciót egyhangulag magáévá tette és elfogadásra ajánlja a közgyűlésnek. A tárgysorozat többi tételei gyorsan pörögtek, úgy szólván maguktól, csupán a háromrendbeli vicinális vasut ügyénél volt egy kis vita. Az ülés féltizenkettőkor véget ért.

— **(Az anyakönyvvezetők díszöve.)** Most, hogy az új anyakönyvvezetők már október elején megkezdik működésüket, a belügyminisztériumban az ő működésük körébe vágó legapróbb dolgokról is gondoskodtak. Elhatározták, hogy a házasságkötést végző anyakönyvvezetők, a franciák mintájára, díszövet fognak viselni. A díszöv széles nemzeti színű selyemszalagból készül és csinos csokorral van összekötve, melyet aranyhímzésű koronás címer díszít. A díszöveget egy budapesti cégnél már meg is rendeltek.

— **(Megyei tisztviselők járuléka a nyugdíj-alaphoz.)** Tudvalevőleg a belügyminiszter nem hagyta jóvá a legutóbbi vármegyei közgyűlés ama határozatát, mely szerint a vármegyei tisztviselői jövőben csak fizetésük 2%-ával járuljanak a nyugdíjalap növeléséhez a régi 4%-os befizetés helyett. Elutasító határozatát asszal okolta meg a miniszter, hogy az egyesület még nagyon fiatal arra, hogy fennakadás nélkül eleget tudjon tenni fizetési köte-

lmeinek, ha a befizetési kulcs leszállítottatik. Ezzel szemben az állandó választmány arra az alapra helyezkedett, hogy az egyesületnek bőséges feleslegei vannak, melyek még tömeges nyugdíjazások esetén is bőven fedezik a szükségletet. Ekként a miniszter aggályai elesnek, különösen ha figyelembe vesszük, hogy míg más vármegye sokkal kisebb alapvagyton mellett csak 2%-ot fizet, addig Baranyavármegye tisztviselői 150.000 frt alapvagyton mellett mégis 4%-ot fizetnek. Ez irányban felterjesztés fog intézteni a jobban informálódó miniszterhez.

— **(Meggaszkótt örült)** Az élőhalottak sorából szökött meg egy ma hajnalban a pécsi közkör házból. Bábinger Ádám pécsváradai illetőségű molnár mester néhány évvel ezelőtt megörült. Az örülési szimptomák eleinte csekély mértékben mutatkoztak, de végre kitört rajta teljes valóságában a veszedelmes mania s beszállították Pécsre a kórház örültek osztályába. Azóta Bábinger mindig szökni akart, de nem sikerült, végre ma hajnali 4 órakor egérllyukat talált s a városba szabadult. Ingben, alsónadrágban s hajadonfővel mászkált ide s tova az utcákon folyton azt hajtogatva: „Megállt a malmom, hozzatok gabonát!” Feltűnt e siralmas alak többeknek s jelentést tettek a rendőrségnél, mely azután rendeltetési helyére szállította az elmebeteg molnárt.

— **(Gyógyköltség egy tisztviselőnek.)** Baross Kálmán árvaszéki ülnök gyógyfürdő költségeinek fedezésére 150 frtot kér magának megszávatatni. Az állandó választmány elvileg bár méltányosnak tartja a kérés teljesítését, de mivel alapja nincs reá, nem tehet egyebet, mint proponálja a közgyűlésnek, hogy a miniszterhez felterjesztés intéztesse, hogy ennek a 150 frtnak a kiutalványozását vállalja el saját tárcája terhére; vagy ha ez nem lehetséges, hát egyezzen bele, hogy a fentebbi összeg a betegápolási-alap terhére folyósíttassék.

— **(Sikkasztó vasuti altiszt.)** Mindennapi rendre jönnek a hűtlen pénzkézelések és lopások; majd itt, majd ott feledkezik meg magáról egy-egy tisztviselő s lép a bűn ösvényére. Rév Géza, ki Pécsen végzett néhány reáliskolai osztályt, megunva a tanulást, beállt közhuszárnak. A három év valahogyan letelt, s beállt vasuti altisztgyakornoknak s mint ilyent a b. szentlőrinczi állomásra helyezték. Tiszteséges, jóra való fiúnak ismert mindenki, de ez csak maszk volt, lelke romlott volt, amit a közelmúlt napokban be is bizonyított. A pénzesfiókot több ízben felfeszítette s abból nagyobb mennyiségű pénzt vett ki, hogy merész igényeit kielégítse. Rajta vesztett! Egyik hivatalnoktársa egy újabb lopás alkalmával meglepte, s így a többször felmerülő pénzhiány megfjést nyert. Rév Gézát, kinek Pécsen él özvegy anyja, az ügyesség pártfogásába adták, hol eléggé elmélkedhetik könnyelműségén s gonoszságán.

— **(Kötéllel fogott vizsga-biztosok)** Tolnárol írják nekünk, hogy az elemi népiskolák vizsgalatai az idén, nem úgy mint a múlt évben két nap alatt, de az iskolaszék egy szakértő (?) tagjának indítványára, tíz napig tartottak, meg akarván győződni minden egyes osztályban arról, hogy milyen eredményt értek el a növendékek? Ha az iskolaszék ez érdeklődését be is váltotta volna, akkor dicséret érdemelne, de voltak osztályok, a hová úgy kellett kötélllel fogni egy-egy tagot, hogy a vizsgát meg lehessen kezdeni. Voltak olyan vizsgák is, ahol annak egész tartama alatt nem jelent meg egy vizsga-biztos

Azt is küldje el neki, a kendővel együtt. Azt írta, hogy soha sem látott, soha sem ismert, pedig ismert, mert itt van a tanubizonyosága, a keblemen.

— Ugye bíró uram, hogy igazam van? De van még Isten az égben. Fordul a kerék annyit fel, a mennyit le, hát ha egyszer megáll az alján, bizony eszébe fogok én még neki jutni, a gyermeke is. Írja meg bíró uram azt is, hogy ez a selyemkendő akkor volt legelőször a fejemen, a mikor a gyermek ágyból felkeltem, avatásra mentem a templomba, az Istennek színe elé. Akkor tisztult meg a lelkem bűnétől, most már tudom, hogy nem haragszik rám az Isten.

— Hadd el lányom, nem szeretem én hallgatni az ilyen históriát. Tudok már mindent, tégedet is meg fog segíteni még Isten. No hát csak menj Istennek hírével haza, vidd el a kendődet, tedd el a pénzedet, legyen az a te kis lányodnak atyja után jussa.

— Soha... nem... nem... bíró uram, száradjon el a kezem könyökig, ha még egyszer megérintem. Ha el nem küldi neki, akkor arra kérem, adja a kendőt valami szegény koldus asszonynak, a pénzt pedig ossza ki a falu szegényei közt, a kik éheznek, a kik nem bírják már a munkát, de ne mondja el senkinek, ki adja, mért adja, hogy ez a kendő volt az én tisztaságom megrontója.

Tehát Debrecenben lakik — bizonyosan tudod?

— Bizonyosan.

— Elküldöm neki, még ma. Bizonyosan elküldöm...

sem, még az elnök és ülnökök sem! — A vizagát pedig mindenütt igen jól sikerültek, ami a tanítók buzgalma miatt tanuskodik, mert figyelembe kell venni, hogy Tolnán a növendékek 80 százaléka német anyanyelvű, de azért már az első osztálytól kezdve egész a 6 ik végeig csak magyarul szabad a gyermekeknek tanulni és felelni. Mindezek ellenére a tolnaitiz tagból álló tanítótestületnek ezen hazafias buzgalma még soha egyetlenegy felsőbb hatóság sem vette észre, holott sok községben, ha egy német vagy tót gyermek három mondatot magyarul tud elmondani, ott már világgá dicsérik és jutalmazzák a tanítók buzgalmat.

— **(A vármegye építkezik)** Az árvaszéki helyiségek már régóta elégtelenek, ennek folytán a ma megtartott állandó választmányi ülés elfogadásra ajánlja a közgyűlésnek, hogy az árvaszéki irattár helyeztesse át a jelenleg szolgabírói irodahelyiségül használt 3 szobába; a központi főszolgabírói hivatal részére pedig a vármegyeház udvarán emeltesse egy külön földszintes épület 5396 frt költség mellett. Miután pedig tudvalevőleg a vármegye lépcsőháza sötét és a két szárnyépület nincs egy nívóban, ez is alakíttassék át megfelelőleg, melyre a tervezet szerint 1966 frt költség szükséges.

— **(Térzene.)** A 44. gyalogezred zenekara Kristóf karmester személyes vezetésével ma délután fél héttől fél nyolcig tartja szokásos térenzenét a felső sétateren a következő műsor mellett: 1. Nyitány az „Ilka“ operából. 2. „Tavaszhangok“ keringő Strauss tól. 3. Bevonulási induló a „Tannhäuser“ c. operából. 4. Grizette, polka mazur. 5. Ständchen. 6. Egyveleg a „Carmen“ operából.

— **(Baranyai helyi érdekű vasutak.)** A mai állandó választmányi ülés hosszasan és részletesen foglalkozott az építés alá kerülő háromrendbeli vicinális vonal ügyével, mely vonalak engedélyesei külön-külön kérvénnyel fordultak a vármegye közönségéhez megfelelő törzsrészvények vásárlása és így hatósági támogatás végett. Elvileg valamennyi tervbevett vonalat pártolnak, anyagi segítséget azonban csak akkor fognak megadavzni, ha látják a vasutvonal irányát és ismerik a községek hozzájárulását. Mindazonáltal a Bakóca—Felső-Mindszent—Komlói helyi érdekű vasutra 20.000 frt erejéig javasolják a támogatás megadását, mint-hogy a par excellence bánya-vasut szegény vidéket szel át, és a községek hozzájárulása alig remélhető. A Baranyavár—monostori vasut, valamint a pécs—bonyhádi vasut tehát csak akkor támogathat a vármegye anyagi támogatására, ha a nyomjelzések be lesznek fejezve.

— **(Zsidó anyakönyvvezetők.)** Tudvalevő dolog, hogy az ország 1885-ben ötszáz zsidó anyakönyvi kerületre osztott fel. Minden kerületnek anyakönyvvezetőt kellett állítania. Az anyakönyvvezetők egy része veszélyeztetve látván állását az allami anyakönyvek életbeléptetésével, sorsa felől felvilágosítást kérendő, az országos zsidó-irodához fordult. Az iroda értesítette az érdekelteket, hogy az egyházpolitikai törvények életbeléptetése a zsidó anyakönyvvezetők állását egyáltalán nem érinti, ők birtokában maradnak az általuk vezetett anyakönyveknek és egyedül ők vannak jogosítva arra, hogy az anyakönyvekből kivonatokat készítsenek. Továbbá azok a rendeletek, a melyek a zsidó anyakönyvvezetők jogait szabályozzák, a zsidó hitközségekkel szemben továbbra is érvényben maradnak.

— **(Rómhir a kutyákra.)** Pécs szab. kir. város tanácsa felhívja az ebtartó gazdákat, hogy f. évi július 1-től számítandó újabb évre az ebeik minősége szerint reájuk kivetett ebtartási díjat a város házi pénztárába f. év augusztus- végeig befizessék s az ebevédjegyeket és bárcát a rendőrkapitányi hivatalnál beszerezzék, mert ellen esetben ebeik elpusztíttatnak.

— **(Új gyógyszer-tár a megyében.)** Beremenden egy új személyjogu gyógyszer-tár felállítását iránt ketten is adtak be folyamodványt. Tekintve a népességi és távolsági viszonyokat, valamint, hogy a beremendiek szükség esetén Szilvóniába kénytelenek menni gyógyszerre vásárlásra végett: az állandó választmány a kérvényeknek pártolólal leendő felterjesztését javasolja a közgyűlésnek annál is inkább, mivel a gyógyszer-tár felállítása iránt maga a község folyamodik.

— **(A község fája)** Nagyalu és Tapolca községek határán szép harsfasor gyönyörködteti a szemet, melyek már évek óta terebélyes fákká fejlődve, valóban előnyére vannak mindkét község klimatikus és egészségi viszonyaira. Nagyalu érdekes kupaktanácsa a minapában azt a megörökítőre méltó határozatot hozta, hogy mivel szép kis pénz lehetne azokból a fákból csinálni és egy pécsi esztorgályos ajánkozott is azok megvásárlására, hát adják el ezeket a fákat és a pénzt felezzék meg Tapolcával. Ugy látszik, a tapolcaiaknak több szép-érzékük van, mert felebbezték eme böcs(?) határozat ellen a vármegyéhez, a hol igen természetesen ezt a pusztító határozatot nem hagyják helyben.

— **(Halálosítás.)** Schiller Etel, Schiller Józsefnek, az „Otthon“ kávéház tulajdonosának 20 éves leánya, tegnap elhunyt. Temetése ma ment végbe.

— **(A mohácsi r. kath. temető ügye.)** A mohácsi r. kath. hitközség folyamodott Mohács város előljárásihoz, hogy az ugynevezett ó temetőt engedje át a város a hitközségnek a tulajdonjognak tevékeny bekebelezése mellett. Mohács város képviselő testülete ezt a kérelmet elutasította a mellett az indoklás mellett, hogy a temetőnek csakis a használati joga a hitközségé; a tulajdonjog pedig kizárólag a városé. Az állandó választmány azt határozta, hogy a hitközség közbevetett felebbezése adassék ki a járási főszolgabírónak, hogy békés uton egyességet próbáljon létrehozni a hitközség és a város között. Ily értelemben tetetett javaslat a közgyűlésnek.

— **(Milyenek a mai koldusok.)** Milyenek is, a legnagyobb része csaló, ki nem fél magát süketnek, bénának, vaknak vallani, csak hogy dolog nélkül, csupán a jó emberek könyörületéből megélhessen. Szerkesztőségünk egyik tagjának volt ma szerencséje meggyőződni a felől, hogy milyenek a pécsi vakok. Évek óta ismeretes az a sovány, magas, kiaszott állítólagos vak asszony, ki magát, nehogy csalónak hívják, egy jó bőrbu levő, pufók némberrrel vezeteti. Megállnak ma délután a napsütötte korzón, s kezdik a kitett fotografiákat nézni.

— Nézze csak Jutka — mondja a vezetőnő a vakasszonyoknak — milyen csinos hadnagy ez, a ki itt kivan téve . . .

— Micsoda? hát hova tette maga is a szemét — mondja a vak — nem látja, hogy két csillag van minden oldalán, — főhadnagy az. mit gondolt! Na hát! a vak (?) jobban meglátta a gombostű fej nagyságú pontot, mint a vezetője. lehet, hogy a külvárosban szerepet cserélnek, hisz unalmas is lehet folyton egynek vaknak lenni. Ajánljuk a rendőrség figyelmébe az ilyen vakokat (?).

— **(Bortolvajok.)** Egész csoportja az olasz suhancoknak összebeszélte, hogy Lang József gazdember szőlejéből bort fognak lopni. Egy szép délután szemlét tartottak az olasz hegyoldalon, s a rákövetkező éjjel — történt 1891. március hóban — mint a saskák, meglepték a présházat. Nehány hordót telve borral, baredényeket s más eszközöket magukkal vevé, egy jó napot csináltak maguknak. Másnap azonban elcsípték a tolvajokat Schubert Lajos, Falkenheim Róbert, Haas Jakab, Purschel Vince és Pregel Gyula személyében. A kir. törvényszék tekintetbe véve fiatal, serdületlen voltak, enyhén ítélte; amennyiben Schubertet és Pregelt 6—6 havi, Falkenheimot 3 havi, Haast és Purschelt pedig 2—2 havi börtönrre ítélte. Ugy vádlottak, mint kir. ügyész megnyugodtak az ítéletben.

— **(Lövöldözött fecskék.)** Nagy szívtelenségre vall, hogy egyes községekben az éretlen suhancok a hasznos madárkakat vagy csapdával összefogdossák, vagy puskákkal lelövöldözik és a macskának dobják. A legjobban megkímélt madárka volt eddig a fecske, de egyes zöld diákoknak nem azért végeztek néhány középiskolát, hogy ha már élvőkben nem akartak elsülni a szellemi rakéták, legalább most a szünetben megmutassák, hogy annál jobban kezelik a flobert. Így tett a napokban is — írja tolnai levelezőnk — F. J. dr. tolnai körorvosnak 14—15 esztendő fia, a ki könyvek forgatása helyett egész délelőtt az ártatlan fecskéket lövöldözte le, etetőn vele a macskákat. Nem bír volna, ha az ifúrnak a házához vágnák a flobert-puskát, mit első sorban édes atyjának kellene megtenni, a mit méltán megérdemel a hencgesével. Vagy talán addig töltögeti így kedvét, míg leteszi az érettségit, hogy elmondhassa magáról: Most már megérett az eszem is?

— **(Sorsolások.)** A Bécs városi sorsjegyek húzásánál a 200 000 forintos főnyeremény az 1768 sorozat 81 számú sorsjegyre, a 20 000 forintos nyeremény a 2949 sor. 65 számú sorsjegyre, az 5 000 forintos nyeremény a 2638 sor. 41 számú sorsjegyre esett, 1000—1000 forintot nyertek: 70 sor. 20 szám, 511 sor. 74 szám, 863 sor. 33 szám, 871 sor. 26 szám és 1169 sor. 37 szám, egyenkint 250 forintot nyertek: 70 sor. 58 szám, 406 sor. 66 szám, 470 sor. 72 szám, 863 sor. 43 szám és 97 szám, 1052 sor. 89 szám, 1081 sor. 25 szám, 2025 sor. 4 és 6 szám, 2304 sor. 32 szám, 2308 sor. 61 szám és 2688 sor. 8 szám.

Az osztrák vöröskereszt sorsjegyek Bécsben tartott húzásán a 20 000 forintos főnyeremény a 8887 sor. 38 sz. sorsjegyre, az 1000 forintos nyeremény a 7348 sor. 44 sz. sorsjegyre esett; egyenkint 500 forintot nyertek: 620 sor. 27 sz., 3108 sor. 9 sz.; egyenkint 100 forintot nyertek: 18 sor. 34 sz.; 2221 sor. 26 sz., 2525 sor. 4 sz., 2776 sor. 5 sz., 3192 sor. 23 sz., 3497 sor. 45 sz., 4635 sor. 9 sz., 5262 sor. 11 sz., 6785 sor. 16 sz., 6814 sor. 41 sz., 6836 sor. 15 sz., 6947 sor. 39 sz., 9309 sor. 33 sz., 9507 sor. 23 sz. és 10 480 sor. 22 sz.; egyenkint 50 forintot nyertek: 885 sor. 42 sz., 727 sor. 41 sz., 1430 sor. 29 szám, 1699 sor. 2 sz. 2155 sor.

12 sz., 3568 sor. 20 sz., 3615 sor. 6 sz., 4566 sor. 18 sz., 4781 sor. 44 sz., 6193 sor. 44 sz., 6224 sor. 19 sz., 6550 sor. 48 sz., 7277 sor. 13 sz., 7503 sor. 37 sz., 8129 sor. 8 sz., 9068 sor. 17 sz., 9722 sor. 22 sz., 10001 sor. 41 sz., 10556 sor. 36 sz. és 11122 sor. 31 sz.

A Dunagőzhajó-társasági sorsjegyek Bécsben tartott húzásánál a 60 000 p. frtos nyeremény az 57681 sz. sorsjegyre, az 5000 p. frtos nyeremény a 39176 sz. sorsjegyre esett; 1000—1000 p. forintot nyertek a 13112 36760 és 41482 számú sorsjegyek; egyenkint 500 p. forintot a 915 15321 16047 21014 35399 és 46125 számú — egyenkint 200 p. forintot az 1486 20507 21960 23899 25899 29231 32381 36588 36602 38776 45133 53195 55206 és 55546 sz. sorsjegyek.

Hulló könyvek.

Gyermekkoruk óta változatlanul hű szerelem volt az, mely kettőjüket összekötötte. Egy utcában laktak, együtt jártak iskolába, együtt jöttek onnan haza, szóval nem volt az a nap, melyen ne találkoztak volna, mert mindkettő kereste erre az alkalmat. Így ment ez több éven keresztül, és boldogságuknak kék egét egy felleg sem fenyegette. De az idő elmult, a gyermekek pedig nőttek a nélkül, hogy csak gondolni is mertek volna a válásra. Pedig ez nem sokára bekövetkezett, mert Aladárnak föl kellett mennie a fővárosba jogászni.

Minél inkább közelgett a válás pillanata, annál jobban összeszorult szívök. Szólanul tekintettek egymásnak elborult arcára, melyen egy egy elfojtani nem bírt könnyesebb gördült végig. Aladár törte meg a csendet:

— Kedves Bellácskám, itt az ideje, mikor el kell válnunk; én messzire megyek, de gondolatom, szívem mindig nálad lesz, mert a távol-ág, mely bennünket el fog választani, nem hogy megszüntetni, de még csak csökkenteni sem lesz képes azt a szeretetet, melyet irántad érzek. De mondd, fogsz-e te tovább is oly hűen szeretni, mint idáig?

— Oh, Aladár, ha tudnád, mily fájdalmat okoz nekem a te távozásod! Most érzem csak, mennyire szerettelek, de érzem azt is, hogy ez a szerelem csak erősödni fog. Mélyen a szívembe zárom emlékedet, és szomorúságomban az a tudat lesz egyedüli vigaszom, hogy szeretés és szeretni fogsz örökké.

— Most pedig Isten áldjon édes Bellám — szölt Aladár és eltávozott.

Felelet nem jött, de annál jobban igazolták Bella fájdalmát hulló könyvei . . .

Aladár nem ismerte a nőket. Nem ismerhette, mert különben tudta volna, hogy Bella szavainak nem kell föltétlen hitelt adnia. Nem tudta, hogy:

„A leány egytől egyig mind csalta,
Addi, hu, addig szeret, míg kedve tartja.”

Mig ő távolban elhagyott kedveséről ábrándozott, addig Bella nagy leány lett, elfeledte gyermek kori emlékeit, elfeledte Aladárnak tett ígertét. Ha néha-néha eszébe is jutott, nem vádolta lelkiismerete, hogy szavát szegte, mert hiszen ki venné komolyan a megmondhatlan, gyermekésszel kiejtett szavakat.

Aladár egyszer azt a hírt kapta, hogy Bella egy odaváló gazdag földbirtokossal jegyet váltott.

Gyermekkori ábrándvilága szétfoszott, álmai egyszerre megsemmisültek.

A hűtlen leányt sokáig nem tudta elfelejteni; nem akarta, nem tudta elhinni, hogy Bella képes legyen ilyenre, mert ő neki hűséget, örök szeretelmet ígért. És mégis szavát szegte! Érdemes volt hát róla órákhosszat elábrándozni, érdemes volt miatta oly hidegen viselkedni a szép Iványi Margittal szemben, hogy jutalmul egy csapodár leány emlékeit és reményeit egy csapással tönkretégye? De mégis csak ő a hibás. Ha nem szeretete volna Bellát oly hűven, nem fájt volna oly nagyon hűtlensége! Ilyen és ehhez hasonló gondolatokkal gyöttrődött és lelkingyalmát sokáig nem tudta visszanyerni.

De az idő a legjobb orvos. Ez gyógyította ki Aladárt is fájdalmából. Bellát elfelejtette; igyekezett őt kitörlni emlékezetéből, a mi lassacskán sikerült is és ahhoz fordult, a kiről meg volt győződve, hogy csakugyan tiszta, igaz szerelemmel vonzódik hozzá.

Az idő gyorsan haladt. Aladáról híres ügyvéd lett Remek védőbeszédeivel elragadta a hallgatóságot és a bírák szíveit is annyira megtudta lágyítani, állításainak helyes voltát oly meggyőzően tudta bebizonyítani, hogy ügyeit mind sikerrel vezette. Csak nagy tudult a nép hozzá, mint valami bucsujáró helyre, mert a ki ügyét az ő kezébe tette le, az biztos lehetett a sikerről. De ez még mind nem volt elég.

Megválasztották képviselőnek is. A mily nyájasan tudott beszélni, mennyire kedvelt ember volt társaságokban, annyira félték tőle, ha az országgyűlésen valami ellen felszólt. Aladáról nagy ur lett. Grófok, bárók keresték barátságát, sőt még a minisz-

terek is igyekeztek vele jó viszonyban lenni, mert tartottak tőle.

De bár nagy ur lett belőle, nem feledkezett meg arról, ki őt oly hűen szeretete, a ki oly igaz vonzalommal ragaszkodott hozzá!

Iványi Margit Aladár neje lett.

Egyik délután egy sűrűn lefátyolozott nő jelent meg Aladár irodájában.

— Mivel lehetek szolgálatjára? — kérde Aladár előzékenyen.

— Egy szívesregré kérném nagyságos uram, — szölt a nő remegő hangon, — de először elmondom történetemet. Tizenhét éves koromban férjhez mentem, az igaz, nem szerelemből, hanem nagyvágyából egy gazdag emberhez. Később tértem észre, később jöttem arra a tudatra, hogy az így létrejött házasságon nincs Isten áldása. Férjemnek mind nagyobb szenvedélyévé vált a kártya, úgy, hogy ily módon vagyonának javát elvesztette: midőn eszt szemrehányásokkal mertem illetni, nap-nap után eszt dott, vert, annyira, hogy egy nyugodt percem sem volt. Szegény anyámnak, ki akkor már betegesen fekdött, kiméleltől nem szóltam semmit, csak türtem; minek is izgattam volna szegényt. Most azonban édes anyámat elvesztettem és nincs a ki megakadályozzon szándékomban. Kérem ügyvéd ur, adja be nevemben a válópórt.

— Szabad tudnom, kihez is van hát tulajdonképpen szerencsém? — kérde Aladár kíváncsian.

— Nem ismer meg; megérdemeltem, hogy kitörüljön emlékéből. Én Földesi Bella vagyok, — szölt és hulló könyveinek omlása közben sokogva dőlt egy székre.

Aladár nem szölt, csak egy csillogó könyccsepp mutatta, hogy egy fájdalmas, rég behegedt sebet szakítottak fel ez asszony könyvei.

Iskolai értesítők.

IV.

A pécsi isr. népiskola értesítője az 1894—95. tanévről. Közli Klingenberg Jakab igazgató. Az értesítő elején „A pécsi isr. iskola fejlődése“ címmel rövid visszajárlás történik a múltra nézve, mely a jelennel összehasonlítva, a pécsi isr. népiskolát arra a színvonalra emeli, melyet manapság méltán elfoglal a haza e nembeli intézetei közt. Dícséret érte azoknak, kik buzgón fáradoztak érte. A rövid esszé-szerű visszajárlás után Löwy Lipót dr. tollából szakszerű méltatását találjuk a jelenlegi iskolai épület hygienikus berendezése és fel-szerelésének. A lefolyt tanév statisztikai adataiból tájékoztatjuk, hogy összesen 361 mindkét nembeli gyermek látogatta a hitközség által fentartott 4 osztályú népiskolát. A heti tanórák átlagos száma osztályonként 26 volt, a mit a népiskolában kissebb túlzottnak tartunk. Ingyenes tanításban 177 gyermek részesült Szegénysorsu tanulók számára a tén év-szakban tájékoztatást tartott fenn a hitközség, a hol naponta 60—70 adag étel lón kiszolgáltva. Az intézet egy évi szükséglete 10 728 frt 88 krra rag, melyből 3548 frt 50 krt csupán tandíjából fedeztek. Az értesítő összeállítása és a részletekig menő pontossága kiváló gondosságra vall. Függelékül a hittani intézmények vannak felsorolva, melyek a többi helybeli iskolában tanuló isr. ifjak választási oktatására vonatkoznak.

V.

A szegárdi államilag segélyezett községi polgári iskola XIX. értesítője az 1894—95. tanévről. Közli Kramer János igazgató. Az értesítő a lefolyt tanév mozzanatait felvettető igazgatói jelentéssel kezdődik, mely hírek alapján közli az iskola belételeiben végbement változásokat, mint „Az iskolaszék ujjaalakítása“, „Tanulólátogatás“, „Változás a felügyeletben“ stb. A tan-testület a hitoktatókkal együtt 13 főből állott. Az intézet 6 osztályában összesen 208 tanuló volt. A tanulmányi eredmény nagyon kielégítő, a mennyiben összesen 511 kitűnő, 565 jeles érdemjegy mellett csak 93 elégtelen fordul elő az egész érteletben. Függelékül — nagyon helyesen — tájékoztató van adva a szülőknek, hogy mily pályákra léphetnek a polgári iskolát végzett tanulók.

VI.

A „Miaszonyunk“ról nevezett pécsi nőzárda iskoláinak értesítője az 1894—95. tanévről. A zárda kezelése miatt a belső tanintézetben hat osztályú elemi népiskola, a külső tanintézetben négy osztályú polgári leányiskola, varró- és himző-iskola voltak. Az igazgatónő és a hitoktatók kívül a leánykák oktatásával összesen 23 nővér tevé-lalkozott, kik közül 13 okleveles tanítónő. Az intézet dióhéjba szorított történelme után külön fejezet szentelve a zárda és a jövő tanév elején megújuló tanítónő-képzés intézetének, mely internátussal (beutakással) lesz összekötve. A külső iskola kivételével

csak azoknak lesz megengedve, kik helybeliek és felügyeletük tekintetében aggodalomra ok fen nem forog. A bennlakónővendékekért évnegyedes részletekben 1 évre 150 frt fizetendő, a miért teljes ellátásban részesülnek. A sárda iskolában összesen 598 leánygyermek részesült oktatásban, kik közül 231 jeles eredménnyel tanult és csak 57 bukott meg. Pécsi születésű volt közülök 343, megyebeli 131, idegen 156. A tanítónő-képző intézetnek jövő szeptemberben csak az első évfolyama nyílik meg és fokozatosan fejlesztetik négy osztályúvá. Az I. osztályba felvételtnek 14. életévüket betöltött négy polgárit végzett lenyok.

VII.

A siklósi isr. hitközségi népiskola XII. értesítője az 1894-95. tanévről. Közli: Scheffinger Simon néptanító. A 16 oldalra terjedő füzet élén a lefolyt tanév történetének rövid vázlatát foglaltatik. Az iskolában összesen két tanító működött, a kik ketten négy osztályban összesen 67 gyermeket tanítottak volna, ha évközben 9 ki nem marad. Az év végén bizonyítványt nyert 42 fiú és 16 leánygyermek. Az eredmény nagyon kielégítő lehet, mert tulnyomóan sok az érdemsorozatban a „kitűnő” tanjegy.

TÁVIRATOK.

— **Crispi — herceg.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Umberto olasz király az aosztai hercegi pár bevonulása alkalmából Crispi miniszterelnököt hercegi rangra emelte. A radikálisok heves támadásaival szemben ezzel a ténnyel elégtételt akart adni neki.

— **Estély az angol miniszterelnöknél.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Salisbury angol miniszterelnöknél tegnap volt az első diplomáciai estély.

— **Szétrobbant léggömb.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A berlini „Lokal-anzeiger” jelenti, hogy az ottani katonai lég-hajós osztály laktanyájában tegnap egy nagy léggömb felrobbant és öt utász katoná sulyosan megsebesült. Egy közülök azonnal meghalt.

Művészet, irodalom.

Verne Gyula összes munkáinak egyedül jogositott képes magyar kiadásából a 13. 14. füzetét küldte be a Franklin Társulat. A két füzet az „Utazást a holdba” tartalmazza Gaál Mózes új fordításában a rendkívül gazdagon van illusztrálva. Megjelenésekor Verne ezen munkája rendkívül föl-tűnést keltett. Egész viták keletkeztek a holdba lövés lehetősége vagy lehetetlenségéről. Tény, hogy nincs Vernének eredetibb és megkapóbb könyve, mint ez. — Ez új olcsó kiadás egy új füzetének ára 20 kr. bármely hazai könyvkereskedésben. Előfizethetni a vállalatra 1 frtjával 5 füzetre, akár a Franklin-Társulatnál, akár a könyvtáraknál.

Szeless Adorján lapja. A sajtópereiről ismeretes „Olvasd”, a melynek most is Szeless Adorján a főszerkesztője. érdekes részleteket közöl Szeless külföldön való üldöztetéséről és bujdosásáról. Az „Olvasd” mint hetilap be lévén tiltva, most csak havon-kint egyszer jelenik meg és előfizetési ára félévre 1

(egy) korona. Az előfizetés Budapestre Régi posta-utca 4. sz. a. kiadóhivatalba küldendő. A ki áprilistól kezdve fizet elő, megkapja az elkobzott áprilisi számot is, a melyben foglaltatik dr. Takáts Zoltannak most már felmentett cikke: „Pusztuljon el a Henciszobor!”

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1894. sz. szem. von. reggel 5 ó 15 p.
B.-Bródól	1897. sz. szem. von. reggel 8 ó 01 p.
Uj-Dombóváról	1812. sz. vegy. von. reggel 8 ó 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó 39 p.
B.-Bródról	1803. sz. szem. von. d. e. 11 ó 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó 30 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó 00 p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó 02 p.

PÉCSROL INDUL:

B.-Bród	felé 1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B. Bródból jövő 1807. számú és B. Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTÁV
 Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF kiadó.

HIRDETÉSEK:

Egy bolt helyiség

a királyi ítélő tábla palotájában azonnal bérbeadandó.

Bővebb felvilágosítás kapható lapunk nyomdájában (megye- és Mária-utca sarkán.)

Hirdetések jutányos áron vállaltatnak el.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatvány-raktár és papirkereskedésemmel

Pécsett, Mária- és megye-utca sarkán

(a királyi-táblai épület átellenében) levő saját házamba költöztem át. Tisztelettel

TAIJS JÓZSEF.